

Hirdetések minden négy huszabos egy sor után 7 ujkrért közöltetnek; folytonos hirdetésekért 118 pct olcsóztatjuk. Mindenik hirdetésre 30 ujkr bályegdíj előre befizetendő.

A lap anyagi ügyeit érdeklik u. m. előfizetés, hirdetések, reklamációk sat. a kiadó-hivatalhoz utasítandók.

Igen érdekes lenne például a külön takarmányfelkészítéssel nyert és szártított állatokban a takarmány tábláskál terjedelméhez képest a földmő képessége, vagy a kolonóhoz mérve s minő ségben alkalmazható trágyagazdálkodás képest egyenként mérni, s az imígy nyert eredményeket a gazdálkósság tudomán sára juttatni. De nekünk nincs t. közgész megálló helyűn s más feladatok a köztelken az égt boltozatján kívül. Nincs csúsz fest, alom, hóv s gondosan épült növények, mitűn a föld megiermette gyűmölcsöt, betakarítást, hanem Pálót, Péterőt, kúdigálvát, idevót. máha több egymsáttól távol és égt helyekről

és anyagi erőre, mely így szövetségből ered. Az erkölcsi hatalmat mindent, mi a jóra szövetkezték két nemzet szellemében indít meg, mint a tanú egyénként magabiztos hűségnek, s mi az ő befolyását ellenállhatatlanná teszi. A mi az anyagi hatalmat illeti, hiig kérdéses és békének megvetése nélkül azt hisszuk, hogy ezen szövetség szárazon és vízen a legnagyobb egyetemes hatalmat képviseli mind arra, hogy jól megvédje magát, hogy ne legyen a csodályozott. Amde, hogy egyetemes és egyszerűen, ezen szövetség csapán akár életet és lehet tartós, ha az színtre, kölcsönös, bizalomteljes, egy szóval szűkeles. — Vagy tán lehetetlennek is? Az azt nem hisszuk, ha azon roppant veszélyekre gondolunk, melyek a jó egyetemes megzavarásból eredhetnek. — A „Journal des Débats” azt mondja, hogy Franciaországban a biggadóbb emberek azon vannak, hogy a régi fenekedést a régi elöljárókkal ellátgatassák, de Angliának az emberek nem egy előzőknek. Különböznek a régi a torki manifestumában találhatók sok gyűlölettel, fenyegetéssel, sőt még sérteléseket is Franciaország ellen, ugyanakkor fölötté az egyetemes dolog lenne, ha ezen párt kormányra találna jutni. — Franciaország — mondja a cikk — nem asztók ar, hogy valahol uralkodjék; valjon eljőre az ellenkező más hatalom részéről. „Anglia — Nemország gyűlölettel és ellenséges selemességeknek — ugymond — Franciaország csupán nyugalmat és mérsékeltet segezett ellenbe. A gyűlölet császár a bámuló Európának visszanéz a békén... Kevésbé mérsékelt és békésorvát volna Európa mint a császár?” stb. stb.

A felvilágosultak a „Débats” nyomdokait követik, s jul. 21-dikén válogatnak a féltékeny, s Franciaország elleni ellenséges indulat Angliának szemé. Ezen megvetés — jegyzik meg egy porosz lap levelezése — egészen olyanformán, mintha csak azon, Franciaországban népszerű gondolatokat akarunk szítani, mely a waterlooi két győzelem elleni bámulat foglalja magába.

Egy lap, mely inspirációját a tuilleriesből veszi, a többi kitér egy elmélekedik:

„Vajon tartós lesz-e a béke? Ez a kérdés, mely Európában sok szellemes férfi tesz a sok kibonyolított vagy fenygető bonyodalommal szemközt. A császár a béke megkötése által, a Franciaországi felkelést megakadályozta, melyek éppen nyíltan ellenbe akarnak, s egyetemesekből megkezdésbe hozta. Keresztül kúta számítatott, de irántuk aligha hangzik másképpen ék. — Továbbá egy ellenséges kevesebbet, meglehet egy barátiabb tóbbet nyíltan Ausztriában. Egyike volna tehát ez a villafranciái béke eredményének, magában is elég, mint minden Anglia magisztrátusát foglaltatja. — A „Journal des Débats” egy, Parisban közszent commentál cikkeben ma kissé megsejteltette a jövő fátját. Rendelhető azonban, hogy Anglia, mely az múltból időben oly forró szerelmet mutalt a békehez, mindent el fog kerülni, mely azt újra megzavarhatná. Ide tartoznak az ő igazlatlan bizalmatlanságok manifestálói, az ő álomfáradt hazájának az ottani saját által elkövetett megaláztatások, fegyverkezések megkötöttsége, egy szóval mindaz, a mit a császár mostanig megvetett utasított vissza, mint a törvényhozó tetszer intézett beszédekben mond.”

— Az oroszországi események még mindig nagy mértékben foglalkodják a francia politikussok figyelmét. Pármában, Töcsenában és Modenában a turini kormány vezetése alatt folyó demostrelációk azon legitím vágyakozásból erednek, a kiknek a villafranciái béke a trónt visszatartja. Idegen fegyverek ellen — írja egy porosz lap tudósítója — ezen fejedelem visszatérésére gondolni sem lehet. Azonban sem a piemontisai sem a francziák nem lehetnek erre használni; az osztrákoknak pedig, legalább mint a levelező hírek, nem enged. Végre is nem marad egyéb hátra, mint, hogy az illetők a hercegségeket a szász királynak hagyják. Turin — Az „Independance” egyik párisi levelezése a restauráció bizonyosságát hallja, azonban egy értesül, hogy annak könnyűsége végett a tocsenai nagyfő a javára lementve hajlandó lenne. Mások Pármában Piemonthoz csatlakodó autogutak, s a által herceget Töcsenával akarják kapcsoltatni.

— Párisból, jul. 20-áról írják az „Ind. Belg.”-nek: „Römben azon hír kering, hogy Riminiben egy francia hadsereg fog kúttól ki, hogy a legutóbbi a szerződésnek korlátai kora visszaesztant meg. — Egy kényonyomai turini tudósítás ellenben jelenti, hogy Napoléon császár Popo II. grófot f. h. 10-től összevételük alkalmával birtokosította volna, miszerint a legutóbban francia beavatkozásra nem fog a dolog kerülni, csak az angliáknak beavatkozása nem történne. Továbbá azt állították, hogy Guo on thk. a római helyőrség egy részét elküldendi, hogy a határzselelten levő pápai erődöket támogatja. Ezzel együtt ma igazolva. A francia befolyás és Antonelli bíróknak közti harcz egyébiránt teljes foglalatlan.

matban van, és a béke megkötése után az még életkéleb- b vált. Egy új alap arra nézve, hogy a két kormány közt kicseintelt egyetértés nem létezik. — Még mindig várják a pápa felkeltését a szövetségi biztiszleti elnökségre nézve. — Bámi valószínűtlenné látszik is, de tény az, hogy a fontos körökben nézve még előleges egyetértés nem létezik. A császár és az általa megnevezni tartas szövetséges, mint egész Európát. A mi Napoléon a szövetség elleni keltézi ellenléteket illeti, e részen sokan ellen eszládók, és nem gondolják meg, hogy már a meglotti király is megegyezett e szövetségben, mint kölcsönös védelemben.”

— Napoléon herceg veronai küldetéséről írja egy párisi levelező: midőn a béke alapfeltételei felváltva az alkudozás, Napoléon herceg küldetelét Veronába, hogy egy paragrafus felett, megegyező okokból elutasítsa a ferretvül kérelmet. Alkudozásra az császár ő felsége tudomásul vette a fontos oklevelet, melyet a francia császár aláírásá vélt küldött, engedelmét kelt a herceg előadni az indító okokat, melyek a franczia császár ellenem szerkesztésére bírtak, s kiemelte a helyzetet, miszerint Ausztria minden szövetség nélkül, elöstején áll egy tartományában kitörendő fordulatnak, mely a béke pontok alkáltsait szükségessé teszi. A császár gondolatossá vált vele s. e. ora ma az általánál kért oklevelet visszaküldte, a midőn álding egy szótolt a hercegre: „Uram! kérem az írtam, hogy ha én önkör uralkodó fogna lenni egy új fajtalam óráról védve legyen, mint a minőt én most elő és kérem írtam, hogy monste meg ott annak megkötésétől, hogy fordaratlan a trónról indítsam.” A méltóság és komor bánat, melylyel a császár ezen mondatát kifejezte a herceget igen megindította. (D. Post.)

— London, jul. 22. Az alsóházban a Gladstone pártjegy terü különböző politikai feltevésekre adott alkalmat: Disraeli mulasztásának tárgya az osztrák kormányt, s mintán a megszorítás csak a hárségi és hajhádi budgetben eszközölhet, ezért a kormányt, hogy így leszállítsa vesztély nélkül törénthesse, a béke és selemesség politikáját kell követnie. Itt a kormányt, hogy a kilátása helyezett congressus tárgyalásokban ne legyen rést; mihielyt ezt megtenné, selemesség az országban. Egyre megemlít meg a francia császár elleni megmutatások, a melyek a villafranciái békétökés alkalmat adott, ő e békét örvelelmesen és kioldigótlón tartja, s az európai békét az által biztosították. Hogy az tartós legyen, a legjobb viszonyban kell a kormányt Napoléon császárral maradnia. Nem tehet jobbat, mint ha óriási hadköszonalmat leszállítsa a császárnak, s azon rendkívül nagy, hogy a békét a bizonal ugyanazonan lelté kinyitja. A két ország (a kirátságraként) viszonyozna, s melyek semmi fáradság sem fog kiméltetni, hogy az Anglia- és Franciaországról közli barátok fontatassák s megerősítessék, ő hajlandó, mihielyt Európa helyzete megengedi, Disraeli támogatást követni, s kölcsönös s és föltal-leszállítsa javaslatahoz: de csodálatosnak tartja Disraeli ímetét a császár felé, s mind az ő, mind az ő országát a földet megmozdított, hogy az olasz kérdésre nagy congressus hozzon létre. — Bright igen hevesen nyilatkozik az angol sajtónak a francia császár és nép ellen indított örökös és haszonatlan kifakadásai ellen; nem csak a saját, hanem a felsőház is rövidlőt és megbecsültlőn polemát enged meg magának, melynek folytatása mellett semmiféle miniszter sem lenne képes a békét Franciaországgal fontatni. Ő is óhajja a sereg és hajhaid leszállítását, s azon rendkívül nagy, hogy a békét a bizonal, mintán az nem egyéb tróntól gátlani ügyeslővel, drága volna a artkonyosságunk sála által óstto fog törni (az az: a divatból kimenni). A jelen minisztertervezet kezében meg lenne a hatalom a kölcsönös leszállítás iránti kiegyeztetés bevezetési s senki sem lenne alkalomsal azzal Lord Palmerston arra, hogy Franciaországgal a legjobb egyetértés fontatassék. A kormányt nem kellene a kedvező alkalmat elszalasztania. — L. Kinos Russell egy poszban sem osztja Bright érteit. Kinos érzelmei általán az osztrák, svédok, angolok, és a francia ellenében a francziák uralkodója és népe ellen nem csak azért, mert ez veszélyes, hanem mert igazságtalans is. Bármily indokok tudjodtatassanak is Napoléon császár és külpolitikájának, Anglia iránt mégis mindig hi szövetségesek bizonyítva be magát. A francia császár, úgy hiszi, minden nagy alkalmával egyeztetni brit nép tetszését és beleegyezését megverni, melynek értelmességét, igazságosságát és hatalmát igen jól tudja bebizonyítani. De so sem gátlja és Russel, hogy egy derék hadügy szakértő beállás. 11 év előtt, hogy a francia hadsereg egy igen békés uralkodó, midőn Lajos Fülöp azt a franczia trónra, figyelemzett ő az angol vérdérszertartás javításokra, melyeket a selet és hullámok leggyőző gőz szükségességeként tántat föl. S valóban nem gondolnák arra, hogy Lajos Fülöp megsejtene akarja. A congressus későbbére nézve még nem nyilatkoztak hatá-

rozottan. Ha Angliáról a congressusban részvételt úgy tennék föl, hogy csupán pécsejtjét adja bizonyos föltételek alá, melyeket nem helyeselt, úgy Angliára méltatlan lenne abbahoztatni. Ha ellenben Európában nevezetesen Európá egy országban fenyegető elégtelenség uralkodik, melyet a háború, talán polgárháború, még jobban felít, s ha Angliára maga befolyásos közrehatás az elégtelenségnek ongyesítésére, a békének szilárdabb és kioldigóbb telétére, akkor Angliára nézve bizony nem lenne méltatlan, más hatalmakkal értekezletet tartani. — L. Palmerston a egy neki tulajdoni tott megkezdőföldeséked. Soha sem mondja, hogy előljö nyomaiba fog lépni. Helyesb. I. Malmesburynek a selemesség fontatási iránt határozott. Ezt ő is akarja, de aztán itt meg is szűnik az ő s. I. Malmesbury politika közt hasonlítottok. A többi bizonyára megkezdőföldeséked, talán a háború kitörését, ha Ausztria nem segít ki a háború a Franciaországról nem fenyegető. A volt kormány világos értekel, mikép előre látja, hogy végül a háborúba bele fog bonyolultani, s ekkor határozottan Ausztria részén fog állni. Így szónak tóvára kelle Ausztriát vezetnie s Szárdián megdöntésére östönöznie. A nemes lord egy Disraeli congressus elleni antipathijával oly formán bántik el, mint a kincstárkanczellár s a rusmát Görögországra, Belgium, Portugália és Spanyolország ellen. Amek helyonyossá vágt, hogy Anglia beavatkozik politikájá náha megvle je gyomokosított tórmot. Birmingham érdemes követe ékezőssalál írja le azon iszonyokat, melyeket a háború maga után vont, de feleli, hogy gyakran a béke is megnevezhetlen nyomor idé ez. A költőt béke reméltetlő nem fogja azon nyomor megörökíteni, melyben Olszország egy sok évig szenvedett. Semmiféle angol kormány sem fogja soha egy congressus megjelenni, ha azt tennék föl róla, hogy az országban robbantott, mondjuk kárpisítványt egyszerűen hajtramosztva; mások a szlogán, ha azért tartak értekezlet, hogy a még be nem fejezett ügygyomozkára az utolsó javító kést téssek. Ő sem látja be, hogy mi joga lenne Angliának, magát egy idegen állam kormányzásai óndjának cenzorává felvetni, míg annak alttvártól elégedetek. Senki sem tagadhatja, hogy III. Napoléon még mindig Angliá hí és valódi szövetségesek bizonyította be békében úgy mint háborúban, hogy szándékát a többi nép mint elvölt a szövetségesek szándékától ártatlan. Amek a világban a legkevésbé nemzetnek, melynek anyai érdekeit kell megvédeni, csupán más hatalmak engedélyezésére kelljen magát bízni. Nem is méltányos barát és szomszéd trónt, védelem győngyöcsében állni mellőlköt, mintán oly sok kérdés és bonyodalom követelheti Angliá védel, elutasító és büntető karját. Nem kell mindig Franciaországra, hanem Franciaországra is tekinteni, mely fölöttet a keleti tengeren erőll.

— Berlin, A miniszteri „Preuss. Zig.” írja:

„A sokféle tévedések, melyek a Poroszországtal kívánt közbenjárás céljaira vonatkozólag legújabbab értesítések, arra indíták a királyi kabinettet, hogy Nemzetországban levő követelőhek helyreigazító körünygati írtázan, melyet is olvasnánkál közzéltünk, a mint következik:

„Berlin, jul. 21-én, 1859. „Reichberg gr. midjárt Veronából visszatérta után azt mondá a királyi körölkölet Bécshen, hogy Ausztria főkéz azért fogadja el a villafranciái békekövetelményeket, mert bizonyossá lett a feltől, hogy a Porosz-, Angol- és Oroszországról részéről származó közbenjárás föltételek Ausztriára nézve kevésbé volnának kedvezők, mint a melyek a francziák császára felv. késs elfogadná. A jama kikötés csak politikai-vágyból történt. Reichberg gr. egyik körölköletében, a melyt nem e napokban bizalmasan fölvolvatsak, közbenjárás terveit osztvala, melyet áldingot Angliá köztől volna Franciaországgal, s melynek két czikkelybe foglalt határozványait Poroszországról is jóváhagyta volna. A minzi hír-lap ma közli e közbenjárás tervezetét.

„Uraságod ezenen föl van hatalmazva a legnagyobb határozottsággal kijelenteni:

„1) hogy Poroszország semmi közbenjárás föltételeket nem szerkesztett, sőt a más hatalmasság által szerkesztettek nem fogadott el.

„A föntbéli közlemény a felvilágosult „Oest. Corr.” következő észrevételeket tess:

„A herini kabinetek egyik, nyilvánosság elé bocsátott írtázan, a Németország iránti kör. követésekkel föltalalmazza, jatelekük hi a legutóbbi közlemény, hogy Poroszország sem valami közbenjárás föltételeket nem szerkesztett, sem pedig valamely más hatalmasságtól eredő dókat jóva hagyott.

„Most még nem világosíthatjuk föl az elemzendőt, mely a föntbéli tétele második része, meg egyéb, elő-

